

re eső, valószínűleg az útépítéssel összefüggésben nagyrészt lehumuszolt és nagyban bolygatott terület. A környező, még eredeti helyükön álló házak és kertjeik szintjéből jól érzékelhető a szintkülönbség.

A közel 15 000 m² területen végzett szondázó ásatás bizonyította a terület bolygatottságát, egykori építési felvonulási területként való hasznosítását, ami egyúttal azt is jelentette, hogy régészetileg értékelhető jelenséget, objektumot nem találtunk a területen.

KURUCZ KATALIN

291. Nyírkáta, református templom

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Kö

A községet 1955-ig Gebének hívták. A templom első okleveles említése a pápai tizedjegyzék (1333–1334). Ebben András nevű papját említik, aki 1-1 garast fizetett, mégpedig Szent Lőrinc napjáig. Gebe az erdélyi püspökség szatmári főesperességéhez tartozott. 1696-ban már biztosan református kézen van.

A falu a Nyírség keleti szélén az ecsedi láp közelében fekszik. Több utcás, viszonylag szabályos alaprajzú település. Központját két, közel párhuzamos, szélesen terpeszkedő, É-D-i hossz tengelyű út, illetve az ezeket kereszt irányban összekötő utcák jelölik ki.

A templom a falu keleti végén, közvetlenül a főút mentén fekszik. A szabadon álló, keletelt, egyhajós, egyenes záródású templom nyugati oldalánál háromszintes torony emelkedik. A szinteket erőteljes osztópárkányok választják el. A földszinten két vak-, és egy zsalus, félköríves ablak, a második szinten két, könyöklős, íves szemöldökpárkányú, kör alakú vak-, és egy zsalus ablak, a harmadik szinten íves záródású, zsalus ablakok. A főpárkány felett hagyma formájú sisak, nyolcszög alakú, középrészen gúlával tagolva.

A kéttengelyes déli homlokzaton timpanonos bejárati előcsarnokot találunk. A déli homlokzat lizénával tagolt mélyített faltükrében félköríves ablakokat alakítottak ki. Az északi homlokzat is kéttengelyes, kétszer lépcsőzött támpillérekkel. A keleti oldalon közepesen bejárat, felette félköríves ablakkal. A hajót (keleten) kontyolt végződésű, palával fedett nyeregterő fedí. A homlokzatokat fehér meszelésű, alsó szakaszán erősen cementes vakolat borítja, mint ahogy egyszerű kiképzésű magas lábazatát vastagon felvitt cementből alakították ki. Főpárkányát keskeny, tagozat nélküli lemez alkotja.

A templomhajóba a bejárat három ajtó biztosítja (egy a déli előcsarnok felől, egy a keleti falban, míg egy a nyugati torony aljából vezet a hajóbelsőbe). Amíg a déli, szegmensíves áthidalóval záródó ajtó kávéi a belső felé szélesen rézseltek, addig a hajó nyugati és keleti falának tengelyében húzódó ajtónyílások áthidalói vízszintesek, kávéit a hajó falára merőlegesen képezték ki.

A síkfödémrel fedett hajó északi falának tengelyében falazott szószék emelkedik. A tér két végén téglából falazott, „I” gerendás megoldású poroszsüveg bolto-

zatú karzatokat építettek, melyekre a feljárat a sarkokban elhelyezett, fémből készült csigalépcsők biztosítják. A keleti bejáratához a belső felől fából készült „szélfogó” kapcsolódik. A bejárati ajtónyílásokban elhelyezett kétszárnyú asztaloszerkezetek egyszerűek. Az oldalfalakat és a mennyezetet is fehérre meszelt – az alsó, nagyjából az ablakok könyöklőjéig húzódó cementes – vakolat borítja. Jelenlegi egybefüggő padlója (sakktáblaszerűen lerakott, pirosra és sárgásfehérre színezett) négyzet alakú cementlapok.

JUAN CABELLO

292. Nyírtass határa

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Ó

2003. április 30-án helyszíni szemléket tartottunk a település több pontján, adattári adatokból ismert lelőhelyek beazonosítására.

Macskálló: A tavaly feltárt háztól DDK-re látszik a fekete talajban sárga rögös foltként a ház. Néhány cserépet is találtunk, bár jóval kevesebbet, mint az északi részen.

Szőlő-hegy: Az adattárban 2002.305. leltári számon egy térképvázlat található, amely a nyírtassi Szőlő-hegyet ábrázolja. Az É-D-i szőlőhegy D-i végén bronzkori temető és „La Tène” leletek kerültek elő. Ezt a helyet igyekeztünk azonosítani. A Szőlő-hegy a helybeliek elbeszélése és a térképvázlat alapján egyaránt a Macskállótól É-ra fekszik.

Ez a rész a Bánom-hegy néven szerepel a térképen.

ISTVÁNOVITS ESZTER

293. Nyírtura, Várréttől északnyugatra

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Sza

2003. november 4–14. között végeztük el az autópályaépítést megelőző feltárást. Munkánkat nehezítette a tulajdonos akadályozó magatartása, valamint, hogy a Nemzeti Autópálya Rt. által megbízott geodéták csak a lelőhely nyomvonalra eső részét tűzték ki.

A lelőhely (M3-Keleti elkerülő 37. sz.) egy lapos háton húzódik. Több, mint 20 császárkori objektum került elő, ezek nagyobb része a terület eredetileg legmélyebb pontján! A leletanyag (kerámia, állatcsont) kevés volt, legtöbbje jellegtelen szürke, korongolt cseréptöredék. Említésre érdemes egy igen széles kettős árokszakas, illetve egy keskeny, hosszú árokszakas, valamint egy objektum, amelyet két egymásra merőleges, keskeny árok alkotott.

Az ásatáson dolgozott Mester Andrea gyűjteménykezelő és Simonné Asztalos Henrietta adattáros.

ALMÁSSY KATALIN – ISTVÁNOVITS ESZTER

294. Olcsva, Földvár

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Á?

2003. május 28-án a Korek József és Csiszár Árpád által említett földvárat akartuk lokalizálni. Szerencsés

módon rendelkezésünkre állt Korek József méretarányos vázlata (JAM Adattár 87.25). Az érintett területet nem művelik, részben fák, nagyrészt dudva, cserje és bokor nőtte be. A Korek által emlegetett sáncot csak egy ponton lehetett egyértelműen látni: a Szamos felőli végénél. Ez is annak köszönhető, hogy a Szamossal párhuzamosan, a folyótól néhány 10 m-re gyalogösvény fut, amit nem nőtte be a növényzet. Úgy véljük, hogy magán a sáncra inkább fák nőnek, a sánc által bezárt területen pedig a többi növény. Próbáltuk a sánc másik, déli végét is megkeresni, de nem jártunk sikerrel. A lelőhely Olcsvától északra található.

ALMÁSSY KATALIN – ISTVÁNOVITS ESZTER

295. Onga, református templom (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Kö

A templom tatarozását megelőzően falkutatást és régészeti feltárást végeztünk 2003 tavaszán a templomban és közvetlen környezetében. A régészeti feltárást csak a templomépület korábbi részleteinek tisztázására szorítkozott. A kutatás során tisztázódott, hogy a jelenleg téglány alaprajzú épület Ny-i fele magába foglalja a középkori templom két romos periódusát. A templom D-i oldalának falkutatása során előkerült az élszedett csúcsíves kapukeret, két nagyméretű gótikus ablak maradványa és a volt keskeny karzatablak. A középkori hajó magasságát megállapítani nem lehetett, mivel a hajófal felső része K felé fokozatosan roncsolódva jelentkezett. A DNy-i sarkon még 4 m körüli magasságú falak a hajófal keleti végén alig 2 m magasak voltak. A gótikus ablakokat még a templom pusztulása előtt beszűkítették, és vonalukban keskeny résablakokat alakítottak ki. A templomtér belső K-i felében előkerült a szentélyfal, illetve annak falkiszédési árka. A szentélyzáródás formájának pontos megállapítására azonban nem volt mód, részben a területen történt újkori tereprendeázések, részben az el nem bontható berendezések miatt. A jelenlegi járószint alatt mintegy 50 cm-rel előkerültek a középkori padló részletei. A templom D-i falának belső felületén feltártuk a középkori karzat gerendafészkeit. Az É-i fal Ny-i szakaszán egyenlő szárú kereszt festése került elő. A templom keleti része a 18. század során épült, a torony modern építmény. A templom történetéből ismert, hogy a 17. század során a török felégette, ekkor pusztulhatott el a beszűkített ablakú periódus, melynek romjait visszabontva épült ki a 18. századi nagyméretű épület.

A gótikus ablakok pusztulása is inkább erőszakos rombolásra, mintsem átalakításra utal. Ez a korábbi pusztulás feltehetően a 16. század második felében történt, mivel 1510-ből ismert, hogy a területen birtokos Rozgonyi-család építkezett a templomnál. A települést és templomát legkorábban a 14. században említik.

KOPPÁNY ANDRÁS – SIMON ANNA

296. Ordacsehi, Bugaszeg (Somogy megye) U, R, B, LT

2003. április 25-én kezdtük meg a M7/S-29 lelőhely nyugati részének feltárását, mely az előzetes terepbejárások alapján mintegy 30 ezer m² területet tesz ki. Ebből november végéig 18 903 m² felületet tártunk fel, melyen 289 objektumot dokumentáltunk, ezen belül 973 stratigráfiai egységet különítettünk el. Érdekes kérdéseket vet fel az a tény, hogy egészen közel már erősen mocsaras a vidék, ami a korábbi időkben még intenzívebben jelentkezhetett, befolyásolva ezzel a letelepedési lehetőségeket.

Eléggé korai bizonyítékai ennek a *neolitikum* időszakába tartozó dunántúli vonaldíszes kerámia népeségének nyomait őrző gödrök, valamint három, feltehetően alapárokként meghatározható objektum. Az egyik szelvényünk keleti, a másik kettő távolabb, annak déli és nyugati szélénél jelentkezett, a korszakba sorolható objektumok elsősorban itt koncentráálódtak és a település valószínűleg mindkét irányba továbbterjedt. Utóbbiak közelében három lekerekített téglalap alakú gödört észleltünk, melyek valószínűsíthetően építmény funkcióval bírtak, az egyikben egy cölöphellyel (innen egy díszített, belső felületén vörös festésű csótalpas edény is előkerült). Jelentős mennyiségű leletanyagukat középen benyomott kis bütykös fazekak, csuprok, illetve egy későbbi periódust idéző festett díszes kerámiatöredékek képviselik, valamint nagy mennyiségű és különböző méretű pattintott és csiszolt kőeszköz: árák, kaparók, vakarók, vésők, balták.

Ugyancsak a nyugati részen tártunk fel egy valószínűsíthetően ebbe a korszakba sorolható cölöpszerkezetes hosszúházat, minimális leletanyaggal. A szokatlanul nagyméretű cölöphelyek három sorban helyezkedtek el, egymáshoz feltűnően közel, a negyedik sort a nyugati oldalon egyetlen cölöphely képviseli (a többit valószínűleg az erózió pusztította el). A ház maga É-D irányú, kb. 17 m hosszúságú és mintegy 6 m szélességben tudtuk megfogni.

A *rézkort* néhány a Balaton-Lasinja kultúrához sorolható tároló- vagy agyagkitermelő gödör idézi, meglepően szép kerámiaanyaggal (többek között egész korsó is előfordult), valamint a kor fémművességére utaló egész, illetve majdnem egész agyag öntőkanalak. A viseleti elemek közül pedig finoman csiszolt, henger alakú csontgyöngyök és átfúrt csigacsüngő jelentkezték.

Ennél határozottabban mutatkozik a *korai bronzkor* ba tartozó Kisapostag-kultúra települése, több hulladékgödörből is előkerültek a rá jellemző díszítésű edények töredékei, fazekak, tárolóedények darabjai, valamint egy kisméretű trianguláris tör, melynek a három szegecse is megmaradt.

A *középső bronzkorból* a kései időszakba vezetnek át annak a gödörnek a kerámiatöredékei, melyek bekarcolt sraffozású háromszög motívumokból, stilizált kerékábrázolásokból, illetve emberábrázolásokból álló díszítése ugyanezen a lelőhelyen korábban már feltűnt.